

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové, soudce Mgr. Daniela Burdy a soudkyně JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce

Mgr. R. K.

zastoupený advokátkou Mgr. Lenkou Petrákovou
sídlem Na příkopě 1096/19, 110 00 Praha 1

proti
žalované

Odvolací kárná komise České advokátní komory
sídlem Národní 16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 9. 2025, č. j. K 72/2024,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12. 9. 2025, č. j. K 72/2024, **se** v rozsahu, ve kterém byl žalobce uznán vinným ze spáchání kárného provinění a kterým bylo upuštěno od potrestání (výrok I.) a ve kterém mu byla uložena povinnost zaplatit náhradu nákladů kárného řízení, **ruší** a věc **se** v tomto rozsahu **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 21 404,10 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupkyně Mgr. Lenky Petrákové.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), podanou u Městského soudu v Praze („městský soud“) domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, kterým podle § 30 písm. a) vyhlášky č. 244/1996 Sb., advokátní kárný řád, zrušila rozhodnutí kárného senátu ČAK ze dne 6. 11. 2024, sp. zn. K 72/2024 („prvostupňové rozhodnutí“), a současně rozhodla o kárné žalobě směřující proti žalobci v nynějším řízení tak, že žalobce uznala vinným z kárného provinění, kterého se dopustil tím, že v souvislosti s poskytováním právních služeb klientce, spol. X ve věci sporu z úvěrových smluv se spol. Y (dále jen „protistrana“) zaslal, ačkoliv věděl, že protistrana je zastoupena advokátem JUDr. M. J., Ph.D., ve dnech 5. 7. 2023 a 11. 7. 2023 e-mailové zprávy přímo jednatelem protistrany, M. K. Žalovaná v tomto jednání spatřovala porušení § 16 odst. 2 část věty před středníkem zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 etického kodexu a čl. 11 odst. 1 věty druhé etického kodexu. Podle § 32 odst. 5 zákona o advokacii žalovaná upustila od uložení kárného opatření (*souhrnně v napadeném rozhodnutí jako výrok I.*). Současně žalovaná zprostila žalobce kárné žaloby ve věci údajného porušení § 12 odst. 1 zákona o advokacii (*výrok II*). Žalovaná dále uložila žalobci nahradit náklady kárného řízení ve výši 10 000 Kč. Žalobce uvedené rozhodnutí napadl právě v rozsahu výroku I. a v rozsahu výroku o povinnosti nahradit náklady kárného řízení.

II.

Argumentace žalobce, obrana žalované a jednání ve věci

2. Žalobce proti napadenému rozhodnutí namítal zaprvé, že je v něm skutek, za který byl uznán vinným z kárného provinění, vymezen jednáním spočívajícím v odeslání e-mailů protistraně dne 5. 7. 2023 (dále jen „e-mail č. 1“) a dne 11. 7. 2023 (dále jen „e-mail č. 2“), ačkoliv v prvostupňovém rozhodnutí kárný senát spatřoval toto kárné provinění až v odeslání e-mailu advokátu J. dne 14. 7. 2023 (dále jen „e-mail č. 3“). Z odeslání e-mailů č. 1 a 2 ale kárný senát v prvostupňovém rozhodnutí kárnou odpovědnost žalobce přímo nedovožoval. Skutečnost, že tak žalovaná učinila představuje porušení zásady dvojinstančnosti; žalobce přitom nedostal prostor se k dané okolnosti před vydáním napadeného rozhodnutí vyjádřit.
3. Zadruhé žalobce namítal, že jeho jednání spočívající v odeslání e-mailů č. 1 a 2 není kárným proviněním. Žalobce zdůraznil, že na žádost svého klienta pouze odpovídal na zprávy jednatele protistrany, M. K., a to v rámci zavedené e-mailové komunikace; advokát J. byl potom v kopii těchto zpráv. Podle žalobce je skupinová e-mailová konverzace nejbližší rozhovoru všech zainteresovaných; zahrnutí mezi přímé adresáty e-mailu lze připodobnit přímému oslovení v rámci rozhovoru, adresáty „v kopii“ za prosté účastníky diskuze. Všem adresátům je ale doručena totožná zpráva ve stejný okamžik, každý pak má možnost okamžitě reagovat. Podle žalobce je třeba čl. 11 odst. 1 etického kodexu chápat v kontextu technologického vývoje, který nastal po jeho přijetí. Objektem uvedené normy je ochrana subjektu, který je jinak zastoupen advokátem, před tím, aby byl vystaven ze strany jiného advokáta nátlaku bez možnosti konzultace se svým zástupcem, potažmo ochrana advokáta před zásahy do jeho vztahu s klientem. Smyslem ustanovení čl. 11 odst. 1 etického kodexu

je tedy zabránit oslovování zastoupené protistrany způsobem, který omezuje schopnost jejího právního zástupce jí poskytovat právní poradenství. Nelze tedy dovodit, že by přímé oslovení protistrany ve skupinové e-mailové konverzaci bylo nedovoleným přímým jednáním s protistranou. Advokát J. byl konečně v případě obou e-mailů jejich adresátem; jeho klient tak nemohl být vystaven žádné nežádoucí situaci. Vedle toho žalobce zpochybnil i to, že by oslovení protistrany e-mailem mohlo být subsumováno pod pojem „přímé jednání“ ve smyslu čl. 11 odst. 1 etického kodexu. Jednalo se pouze o odpovědi na zprávy, které žalobci, resp. jeho klientovi adresoval jednatel protistrany. Žalobce také odmítl, že by protistranu poučoval o povinnosti obracet se přímo na něj. Z e-mailů č. 1 a 2 naopak vyplývá, že pouze protistranu požádal, aby se obracela nikoliv na jeho klienta, ale přímo na něj.

4. Své argumenty žalobce dále zopakoval v replice ze dne 13. 4. 2026.
5. Žalovaná se s žalobou neztotožnila a navrhla její zamítnutí. Konkrétně k první žalobní námitce uvedla, že skutek, v němž shledala kárné provinění žalobce, je totožný se skutkem, tak jak byl popsán v kárné žalobě a rovněž vymezen v prvostupňovém rozhodnutí. Zásada dvojinstančnosti řízení tak porušena nebyla.
6. Ke druhé žalobní námitce žalovaná uvedla, že zohlednila specifika moderní komunikace již tím, že žalobci za kárné provinění neuložila žádnou sankci. Dále zdůraznila, že objektem čl. 11 odst. 1 etického kodexu není jen ochrana subjektu, který je zastoupen advokátem, ale rovněž ochrana vzájemného respektu a kolegiálního chování mezi advokáty; o tom konečně vypovídá i nadpis tohoto článku („*Povinnost kolegiální*“). Porušením uvedeného pravidla je pak snižována i důstojnost, vážnost a důvěryhodnost advokátního stavu (čl. 4 odst. 1 etického kodexu). Srovnání hromadné e-mailové konverzace s osobním jednáním označila žalovaná za nepřipadné; není jisté, že advokát i jeho klient si zprávu přečtou ve stejnou dobu, hrozí, že klient bude na zprávu reagovat bezprostředně, aniž by měl jeho advokát možnost poskytnout mu právní službu.
7. Žalovaná rovněž vznesla námitku procesního charakteru; soud by podle ní měl jako s žalovanou jednat přímo s Českou advokátní komorou, odkázala v této věci na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2025, č. j. 1 As 293/2024-46. S touto námitkou se v replice ztotožnil rovněž žalobce.
8. Při jednání ve věci strany zejména rekapitulovaly svá stanoviska obsažená již ve svých podáních; žalobce dále zdůraznil, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí ani nevyjádřila k tomu, jak měl žalobce svým jednáním porušit čl. 4 odst. 1 etického kodexu; tuto námitku přitom již předtím stručně nastínil na str. 9 žaloby. Žalobce ani žalovaná nenavrhli žádné důkazy.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
10. Žaloba je důvodná.
11. Městský soud předně k procesní námitce žalované uvádí, že v souladu s § 69 s. ř. s. identifikoval jako žalovanou právě Odvolací kárnou komisi České advokátní komory, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

ta (resp. její senát) rozhodla ve věci v posledním stupni. Městský soud zde vycházel ze závěrů rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 10. 2025, č. j. 8 Ads 164/2022-97, podle něhož, „*pokud zákon přímo svěřuje rozhodování konkrétnímu orgánu právnické osoby, pak je za správní orgán třeba považovat samotný tento orgán*“ (bod 42 rozsudku). V projednávané věci přitom o odvolání proti rozhodnutí kárného senátu v kárném řízení rozhodoval v souladu s § 35 odst. 2 zákona o advokacii tříčlenný senát ustanovený z členů Odvolací kárné komise, příslušným správním orgánem je proto právě Odvolací kárná komise, tedy zákonem samostatně zřízený orgán ČAK (§ 47a zákona o advokacii). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu sice posuzoval otázku identifikace správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 69 s. ř. s. na podkladě případu rozhodování podle zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, konkrétně na případu, kdy je rozhodování dle § 53 odst. 9 uvedeného zákona svěřeno rozhodčímu orgánu zdravotní pojišťovny. Závěry, které přijal, jsou nicméně formulovány obecně a není důvod je neaplikovat i v případě České advokátní komory. K tomu shodně rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 2. 2026, č. j. 14 Ad 8/2024-79 (body 22 až 25). Třetí senát zdejšího soudu se naopak neztotožnil s argumentací téhož soudu v rozsudku ze dne 27. 3. 2026, č. j. 17 Ad 14/2025-48, ve kterém soud jako s žalovaným jednal s odkazem na § 35 odst. 2 a 3 zákona o advokacii s odvolacím kárným senátem odvolací kárné komise České advokátní komory. Podle třetího senátu tvoří odvolací kárný senát pouze dílčí formaci žalované (Odvolací kárné komise ČAK), která jejím jménem rozhoduje, podobně jako např. za soud rozhodují samosoudci nebo soudní senáty (srov. § 31 s. ř. s.). Odvolací kárný senát tedy není samostatným orgánem ČAK, tím je naopak žalovaná [srov. výčet orgánů ČAK v § 41 odst. 1 zákona o advokacii ve spojení s § 47a zákona o advokacii].

12. Odkaz žalované na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2025, č. j. 1 As 293/2024-46, který se týkal určení žalovaného správního orgánu podle § 69 s. ř. s. v případě přezkumu rozhodnutí vydaného v řízení o žádosti o ustanovení advokáta (§ 18a až § 18d zákona o advokacii) je potom nepřipadný. Z uvedených ustanovení vyplývá, že pravomoc k určení advokáta náleží České advokátní komoře (srov. textaci § 18a odst. 6 a 7 zákona o advokacii: „*komora určí advokáta*“, resp. „*nevyhoví-li Komora žádosti*“). Skutečnost, že za ČAK rozhoduje v těchto případech její předseda, jak vyplývá z § 45 odst. 2 písm. a) zákona o advokacii, představuje pouze určení funkční příslušnosti v rámci České advokátní komory, které odpovídá jejímu hierarchickému uspořádání a skutečnosti, že je to právě předseda, kdo stojí v jejím čele. Městský soud si je vědom relativně tenké hranice mezi uvedenými přístupy, jeho úkolem nicméně není zpochybňovat závěry vyplývající z aktuálního rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu.
13. Dále se městský soud zabýval **první žalobní námitkou týkající se porušení zásady dvojinstančnosti**. Tuto námitku posoudil jako nedůvodnou. Z výroku prvostupňového rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že kárné provinění bylo shledáno v odeslání e-mailu č. 1 (dne 5. 7. 2023) a e-mailu č. 2 (dne 11. 7. 2023); e-mail č. 3 je pak zmíněn toliko v odůvodnění tohoto rozhodnutí, nikoliv ve vymezení skutku v jeho výroku. Tvzení žalobce, že žalovaná shledala kárné provinění v jiném jednání žalobce než před ní kárná komise ČAK, je tedy nepřipadné. Žalobci tedy nebyla odebrána možnost se proti posouzení jeho jednání spočívajícího v odeslání e-mailů č. 1 a 2 jako kárného provinění bránit v odvolacím řízení. Konečně skutečnost, že se žalobce proti takovému posouzení bránil, je patrná i z obsahu jím podaného odvolání, ve kterém uplatnil obdobné argumenty jako v nyní projednávané žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

14. Dále se městský soud zabýval **druhou žalobní námitkou, podle níž jednání žalobce není kárným proviněním.**
15. Podle § 16 odst. 2 zákona o advokacii, *při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.*
16. Podle § 17 téhož zákona, *advokát postupuje zejména při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesní etiky a pravidla soutěže. Výkon politických práv tím není dotčen. Pravidla profesní etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.*
17. Podle § 32 odst. 2 téhož zákona, *kárným proviněním je závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem s výjimkou zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo stavovským předpisem.*
18. Podle čl. 4 odst. 1 etického kodexu (usnesení představenstva ČAK č. 1/1997 Věstníku v aktuálním znění), *advokát je všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.*
19. Podle čl. 11 odst. 1 etického kodexu, *advokát nesmí jiného advokáta osočovat a nesmí proti němu zahájit právní spor bez závažného důvodu. Je-li osoba, se kterou poskytovaná právní služba souvisí, zastoupena advokátem, nesmí s ní advokát jednat přímo bez předchozího souhlasu advokáta, který ji zastupuje, ani odmítnout s tímto advokátem jednat.*
20. Městský soud rekapituluje obsah předmětné e-mailové komunikace, která je součástí správního spisu: dne 30. 6. 2023 adresoval jednatel protistrany e-mail klientce žalobce (přičemž v kopii byl jeho advokát, JUDr. J.), ve kterém si žádal potřebné vyčíslení (tedy odpověď, na které se měly strany zřejmě domluvit v předchozí komunikaci). Na tuto zprávu reagoval žalobce e-mailem č. 1 dne 5. 7. 2023, v kopii této zprávy byl advokát protistrany, JUDr. J., zástupkyně klientky žalobce a pan L. Š. V této zprávě žalobce jednatelem protistrany oznámil, že převzal právní zastoupení své klientky a požádal, aby protistrana napříště komunikovala přímo s ním. Dále informativně uvedl, že mezi stranami sporu nedošlo k žádné dohodě a současně protistranu vyzval, aby postupovala způsobem upraveným ve smlouvách (přistavila předmětná vozidla), dále vyjádřil vůli k dalšímu jednání. Na tento e-mail obratem reagoval advokát protistrany, JUDr. J., ve stejném vláknu e-mailové konverzace (adresáti zůstali stejní), který vyjádřil za protistranu vůli jednat a navrhl postupovat již předjednaným způsobem. Následně se v témže e-mailovém vlákne jednatelem protistrany obrátil zprávami ze dne 10. 7. 2023 přímo na klientku žalobce (konkrétně na paní P. M.) s žádostí o zaslání vyčíslení nedoplatků. Na to reagoval žalobce v témže vlákne (nadále s výše uvedenými adresáty, včetně JUDr. J.) e-mailem č. 2 ze dne 11. 7. 2023, ve kterém opětovně zdůraznil, aby se jednatel protistrany obracel přímo na něj a následně zopakoval stanovisko své klientky obdobně jako v e-mailu č. 1. Na tuto zprávu reagoval JUDr. J. e-mailem z téhož dne, ve kterém žalobci vyčetl, že se obrací přímo na jeho klienta, což označil za porušení advokátní etiky. Na to následně žalobce zareagoval e-mailem č. 3 ze dne 1. 7. 2023.
21. Městský soud se při posouzení uvedené žalobní námitky v zásadě ztotožnil s tím, jak objekt uvedeného kárného provinění (vymezeného porušením výše citovaného čl. 11 odst. 1 věta druhá etického kodexu), tedy předmět ochrany, vymezila žalovaná. Na jedné straně je jím

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

chráněna osoba zastoupená advokátem (typicky právní laik) proti přímému působení ze strany právního zástupce druhé strany, a to za situace, kdy dala najevo, že chce, aby její práva a zájmy byly profesionálně hájeny advokátem (tuto argumentaci v žalobě rozvíjí rovněž žalobce). Na druhé straně je tímto ustanovením chráněna rovněž kolegiálnita mezi advokáty (a tedy zprostředkovaně i vážnost a důstojnost advokátního stavu ve smyslu čl. 4 odst. 1 etického kodexu), kteří mají navzájem respektovat svou úlohu při hájení práv svých klientů; o tom vypovídá již nadpis čl. 11 etického kodexu.

22. Právě prizmatem takto žalovanou vymezeného objektu kárného provinění měla žalovaná posuzovat jednání žalobce vymezené v kárné žalobě. Tak se ale nestalo. Žalovaná především měla jednání (a tedy porušení objektu ochranné normy) žalobce posuzovat v jeho celkovém kontextu, tedy se zohledněním samotného obsahu e-mailových zpráv, kontextu jejich odeslání a také se zohledněním chování ostatních osob, které měly být jednáním žalobce dotčeny. Z rekapitulace e-mailové korespondence v bodě 21 shora vyplývá, že mezi klientkou žalobce a protistranou probíhala přímá komunikace, do které byl zahrnut také JUDr. J., advokát protistrany. Žalobce byl do této komunikace zapojen až dodatečně, až poté co v průběhu probíhajících jednání převzal právní zastoupení své klientky. E-mail č. 1 pak svým obsahem byl zejména notifikací protistraně o převzetí právního zastoupení, jehož součástí byla toliko reprodukce protistraně dříve již známého stanoviska klientky žalobce. Ze strany žalobce se tedy nejednalo o pokus přímo působit na protistranu (vést s ní jednání) bez vědomí jejího právního zástupce; naopak se – jak se jeví z obsahu této zprávy i z kontextu celého vlákna e-mailové komunikace – jednalo o způsob, jak jednoduše všem zúčastněným stranám efektivně sdělit novou skutečnost, a sice převzetí zastoupení. Výzva k tomu, aby se protistrana obracela již přímo na žalobce pak byla logickým krokem reflektujícím právě skutečnost, že převzal zastoupení své klientky. E-mail č. 1 tedy podle městského soudu nelze v tomto kontextu považovat za porušení čl. 11 odst. 1 etického kodexu; objekt ochranné normy jím nebyl nijak porušen.
23. Pokud jde o e-mail č. 2, tak v jeho případě je třeba zdůraznit, že i ten žalobce odeslal v rámci uvedeného vlákna e-mailové komunikace, a to nikoliv z vlastní iniciativy, ale v reakci na to, že jeho klientka byla přímo oslovena jednatelem protistrany. Na jednatele protistrany se pochopitelně nevztahovalo pravidlo zakotvené v čl. 11 odst. 1 etického kodexu, to ale neznamená, že jeho jednání (přímé oslovení klientky žalobce) není pro posouzení, zda se žalobce dopustil porušení uvedeného ustanovení, relevantní. Jednatel protistrany a stejně tak její advokát, JUDr. J., byli e-mailem č. 1 informováni o tom, že klient žalobce si přeje, aby byla věc nadále řešena právě prostřednictvím žalobce. Pokud JUDr. J. považoval formát dosavadní e-mailové komunikace (zahrnující jak strany sporu, tak jejich zástupce) za nevhodný (a nesouhlasil s ním), potom mohl a měl v tomto smyslu instruovat svého klienta a další komunikaci za něj převzít, popř. alespoň své stanovisko jednoznačně komunikovat žalobci (což se ale stalo až následně). Vzhledem k tomu, že ale jednatel protistrany pokračoval – i poté, co obdržel e-mail č. 1 – v uvedeném formátu komunikace, a to po celou dobu s vědomím JUDr. J., potom lze racionálně předpokládat, že s ním byli oba srozuměni a souhlasili s ním. JUDr. J. rovněž postup žalobce nepřímou akceptoval tím, že na e-mail č. 1 věcně reagoval; svůj nesouhlas dal najevo až po obdržení e-mailu č. 2. Ani v takovém případě tedy nemohl být objekt ochranné normy nijak porušen. Nadto je třeba zdůraznit, že žalobce v e-mailu č. 2 nepřekročil rámec předchozího e-mailu, tedy neoslovil protistranu s návrhem k jednání o novém obsahu, ale opětovně především reprodukoval protistraně již známé stanovisko své klientky.

24. Městský soud tedy shrnuje, že žalovaná nedostála své povinnosti zhodnotit jednání žalobce v jeho celkovém kontextu, a proto dospěla k nesprávnému, formalistnímu závěru, že tím, že žalobce napřímo vstoupil do komunikace s protistranou zastoupenou advokátem, se dopustil porušení čl. 11 odst. 1 etického kodexu. Stejný závěr potom platí ve vztahu k porušení čl. 4 odst. 1 etického kodexu. Městský soud přitom nesdílí přesvědčení žalobce, že skupinová e-mailová korespondence, do které je zapojen jak advokát protistrany, tak její klient, bez dalšího vylučuje možnost porušení čl. 11 odst. 1 etického kodexu; i v takovém případě může dojít k porušení objektu ochranné normy. Vždy je ale třeba zkoumat celkový kontext vedené komunikace, přičemž specifika formy, jakým je vedena (např. podoba skupinové e-mailové konverzace), je důležitou, byť nikoliv jedinou součástí tohoto kontextu.
25. Městský soud dále doplňuje, že se žalovaná při posouzení, zda se žalobce dopustil uvedeného kárného provinění, nijak nezabývala tím, zda jednání žalobce vyhoví předpokladům ke vzniku kárné odpovědnosti podle § 32 odst. 2 zákona o advokacii. Žalovaná se tedy – v rozporu s uvedeným ustanovením – nijak nezabývala tím, zda se žalobce dopustil zaviněného porušení etického kodexu „závažného“ nebo „opakovaného“.
26. Přisvědčit lze i **další žalobní námitce**, kterou žalobce rozvinul zejména při jednání ve věci, a sice že žalovaná v napadeném rozhodnutí nijak nevysvětlila, jakým způsobem žalobce svým jednáním narušil důstojnost advokátního stavu (a tedy porušil čl. 4 odst. 1 etického kodexu). Byť lze – zejména z prvostupňového rozhodnutí – vyvodit úvahu, že porušením čl. 11 odst. 1 etického kodexu žalobce současně narušil i důstojnost advokátního stavu ve smyslu čl. 4 odst. 1 etického kodexu, lze žalobci přisvědčit, že tyto úvahy nejsou ani v tomto rozhodnutí dostatečně objasněny, v napadeném rozhodnutí potom absentují zcela. Městský soud se tedy ztotožnil s žalobcem v tom, že v té části napadeného rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z kárného provinění spočívajícím právě v porušení čl. 4 odst. 1 etického kodexu, je toto rozhodnutí nepřezkoumatelné.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Městský soud tedy shrnuje, že žalobu shledal důvodnou, proto napadené rozhodnutí v napadeném rozsahu, tedy v rozsahu výroku, kterým byl žalobce uznán vinným z kárného provinění a kterým bylo upuštěno od potrestání a v rozsahu výroku, kterým mu byla uložena povinnost k náhradě nákladů kárného řízení, podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Naopak nedotčen zásahem soudu zůstal výrok napadeného rozhodnutí, kterým žalovaná zrušila prvostupňové rozhodnutí a dále výrok, kterým žalobce zprostila kárné žaloby stran údajného porušení § 12 odst. 1 zákona o advokacii.
28. Současně městský soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc v uvedeném rozsahu vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaná – vázána v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku – znovu rozhodne některým ze způsobů podle § 35 odst. 3 věta druhá zákona o advokacii.
29. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatky ve výši 3 000 Kč, dále odměna a náhrada hotových výdajů advokáta. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží celkem za tři úkony právní služby, a sice za převzetí a přípravu zastoupení, za podání žaloby a za účast na jednání (3 x 4 620 Kč dle § 7 advokátního tarifu, tarifní hodnota

dle § 9 odst. 5). Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 1 350 Kč (3 x 450 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Náhrada nákladů se v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. zvyšuje o náhradu za daň z přidané hodnoty ve výši 21 %. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 18 404,10 Kč a dále 3 000 Kč jako úhrada za zaplacený soudní poplatek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. dubna 2026

JUDr. Ludmila Sandnerová v.r.
předsedkyně senátu